पापं वयं सभृत्यपुत्राश्चक्रम कृतवन्तः। अंहसोऽभिभवनस्वभावात् विश्वस्मात् सर्व्वस्मात् तस्मादेनसः पापात् अग्निर्मा मां मुञ्चतु मुक्तं करोतु॥

द्वितीयामाह। "यदि दिवा यदि नक्तम्। एनाꣳसि चक्रमा वयम्। वायुर्मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वꣳहसः" इति। कालविशेषे कृतात् पाप्मनः वायुर्मोचकोऽस्तु॥

अथ तृतीयामाह। "यदि जाग्रद्यदि स्वप्ने। एनाꣳसि चक्रमा वयम् [१]। सूर्य्यो मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वꣳहसः" इति। अवस्थाविशेषे कृतात् पाप्मनः सूर्य्यो मोचकोऽस्तु॥

चतुर्थीमाह। "यद्ग्रामे यदरण्ये। यत्सभायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्य्ये। एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधिधर्म्मणि। तस्यावयजनमसि" इति। अर्य्यः स्वामी वैश्यो वा अरण्यादिदेशविशेषे चक्षुरादीन्द्रियविशेषे शूद्रादिपुरुषविशेषे च यदेनो वयञ्चक्रम यदप्येकस्यान्यपुरुषस्य धर्म्मणि अग्निहोत्रादिधर्म्मकार्य्ये अधिकं पापञ्चक्रम तस्य सर्व्वस्य पापस्य हे आहुतिरूप त्वम् अवयजनं विनाशकमसि॥

पञ्चमीमाह। "यदापो अग्निया वरुणेति शपामहे। ततो वरुण नो मुञ्च" [२] इति। हे वरुण या आपः सन्ति याश्चाग्न्या गावः, एतद्द्वयं भूम्यादेरुपलक्षणं, तेषु सर्व्वेषु विषयेषु इत्यनेन प्रकारेण शपामहे सत्यत्वेन तत्त्वेन वा शपथं कुर्म्म इति शेषः। यत् पापमस्ति हे वरुण ततः शपथकृतात् पापात् नोऽस्मान् मुञ्च मुक्तान् कुरु॥